

Sygn. akt II AKz 605/06

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2006 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Wojciech Kopczyński

SSA Witold Mazur

SSO del. Aleksandra Malorny (spr.)

Protokolant Sylwia Radzikowska

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Wandy Barańskiej**

po rozpoznaniu w sprawie **S. S.**

skazanego za przestępstwo z art.13 §1 kk w związku z art.280 §1 kk

zażalenia wniesionego przez skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 21 sierpnia 2006 roku
w sprawie o sygnaturze XVI K 248/04

w przedmiocie zaliczenia tymczasowego aresztowania odbytego w innej sprawie

na podstawie art.437 §1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2006 roku, sygnatura XVI K 248/04, nie uwzględnił wniosku skazanego S. S. w przedmiocie zaliczenia na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego w sprawie Sądu Okręgowego w Katowicach, o sygnaturze XVI K 248/04, okresu jego tymczasowego aresztowania w sprawie Sądu Rejonowego w Chorzowie o sygnaturze II K 1327/02 wskazując, iż postępowania w wymienionych sprawach nie toczyły się równocześnie w jakiegokolwiek ich fazie.

Zażalenie na to postanowienie złożył skazany. Z treści złożonego zażalenia wynika, iż skazany w dalszym ciągu wnosi o zaliczenie okresu tymczasowego aresztowania, które nastąpiło w sprawie Sądu Rejonowego w Chorzowie o sygnaturze II K 1327/02, na poczet kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach w sprawie o sygnaturze XVI K 248/04. Domagając się uwzględnienia złożonego wniosku, skazany jednocześnie złożył oświadczenie, iż nie zamierza występować z roszczeniem cywilnym o zadośćuczynienie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie.

Sąd Apelacyjny stwierdził, co następuje.

Zażalenie ocenić należy jako całkowicie bezzasadne, stąd też brak było jakichkolwiek podstaw do tego, aby uwzględnić wniosek skazanego.

Stanowisko wyrażone w zaskarżonym postanowieniu jest ze wszelkich miar prawidłowe znajdując swoje umocowanie w obowiązujących przepisach prawa.

Słusznie Sąd Okręgowy skonstatował, iż jednym z warunków koniecznych do zastosowania unormowania przewidzianego w art. 417 kpk jest to, by postępowania w sprawach toczyły się równocześnie w jakiegokolwiek ich fazie, a właśnie ten warunek w niniejszej sytuacji procesowej spełniony nie został.

Zaznaczyć trzeba, iż nie chodzi o pełne nakładanie się postępowań w sprawach. Wystarczającym jest, iż postępowania w sprawach zajądają się czasowo choćby przez pewien tylko okres.

O równoczesności postępowań nie ma więc mowy wówczas, gdy po całkowitym i prawomocnym zakończeniu jednego postępowania zostało wszczęte postępowanie w innej sprawie.

Słusznie skonstatował Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu, iż postępowanie w sprawie Sądu Okręgowego w Katowicach o sygnaturze XVI K 248/04 zostało wszczęte po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Chorzowie o sygnaturze II K 1327/02.

Zasadnie zatem w zaskarżonym postanowieniu stwierdzono, iż nie został spełniony obligatoryjny warunek, którego żąda przepis art.417 kpk, a mianowicie równoczesności postępowań, co musiało skutkować konstatacją o braku podstaw do uwzględnienia złożonego wniosku.

Prawnej oceny stanowiska wyrażonego w zaskarżonym postanowieniu nie zmienia i zmienić nie może oświadczenie skazanego o zamiarze odstąpienia od dochodzenia roszczeń o charakterze cywilnym. Oświadczenie skazanego w zakresie tego, czy domaga się zaliczenia tymczasowego aresztowania na poczet kary orzeczonej w innej sprawie, czy też odszkodowania za niesłuszne tymczasowe aresztowanie, nie posiada żadnego znaczenia. Wszak ustawa precyzuje warunki, których wystąpienie uzasadnia zastosowanie uregulowania przewidzianego w przepisie art.417 kpk i w żadnej razie nie uzależnia jego zastosowania od woli skazanego.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Z/ O treści postanowienia proszę powiadomić skazanego i jego obrońcę. 27.IX.2006 r.